

Sygn. akt VI U 1858/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2016 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: S. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 10 sierpnia 2015 r., znak: (...)

w sprawie: S. B.

przeciwko: Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość świadczenia

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zalicza ubezpieczonemu S. B. od dnia 1 kwietnia 2015 r. do stażu pracy okres zatrudnienia w charakterze traktorzysty w Kółku (...) w M. od 25 lipca 1967 r. do 10 października 1971 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją organ rentowy przyznał ubezpieczonemu S. B. prawo do emerytury rolniczej ale nie zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy okresu pracy w K.(...)w M. od dnia 25.07.1967 r. do 10.10.1971 r., bowiem przedłożone przez ubezpieczonego świadectwo pracy nie zawierało pieczętki nagłówkowej pracodawcy oraz pieczętki imiennej osoby upoważnionej do podpisania świadectwa pracy.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i zaliczenie do stażu pracy okresu pracy w K.(...)w M. od dnia 25.07.1967 r. do 10.10.1971 r. i powołał się na zeznania świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na to, że przedłożone przez ubezpieczonego świadectwo pracy nie zawierało pieczętki nagłówkowej pracodawcy oraz pieczętki imiennej osoby upoważnionej do podpisania świadectwa pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Ubezpieczony S. B. zatrudnił się w Kółku (...) w M. 25 lipca 1967 r. i pracował tam do 10 października 1971 r. jako pracownik, na podstawie umowy o pracę w charakterze traktorzysty za określoną stawkę godzinową. Ubezpieczony pracował codziennie po 12, 13 godzin, obsługując ciągnik (...) i wykonywał prace polowe, chemizacyjne a zimą prace transportowe i remonty maszyn. Ubezpieczony nie korzystał w czasie tego zatrudnienia z urlopów bezpłatnych. Ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie, kwitując jego odbiór na liście płac. Razem z ubezpieczonym w tym okresie pracował świadek Z. K., zatrudniony także jako traktorzysta i na bieżąco obserwował pracę ubezpieczonego. Świadek S. T. był prezesem (...) Związku Kółek (...) w Ż., któremu podlegało Kółko (...) w M.. Świadek przeprowadzał szkolenia dla traktorzystów, wśród których był także ubezpieczony. Świadectwo pracy z 5.12.1971 r. wystawione ubezpieczonemu, nie zawierające pieczęci nagłówkowej pracodawcy podpisała C. S. księgowa kółka i L. K. prezes Kółka (...) w M..

dowód : świadectwo pracy w aktach rentowych, zeznania świadków Z. K. i S. T. oraz zeznania ubezpieczonego – zapis protokołu rozprawy k. 35.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentu w postaci świadectwa pracy oraz zeznań świadków i samego ubezpieczonego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków z których jeden pracował z ubezpieczonym i na bieżąco obserwował jego pracę a drugi, jako reprezentant jednostki nadrzędnej, kontrolował pracę ubezpieczonego, przeprowadzał też szkolenia dla traktorzystów w których brał udział ubezpieczony. Zeznania świadków były zgodne z zeznaniami ubezpieczonego i dlatego wszystkim zeznaniom Sąd dał wiarę.

Zgodnie z art.25 ust 2a pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników do liczby lat, o których zależy wysokość części składkowej świadczenia dolicza się również liczbę lat podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu przepadającemu po tej dacie.

Ubezpieczony na potwierdzenie faktu pracy w Kółku (...) w M. przedłożył niekompletne świadectwo pracy z nieczytelnymi podpisami wystawiających je osób. Okres pracy w tym zakładzie potwierdził jednak wiarygodnymi zeznaniami świadków i dlatego Sąd uznał, że okres ten podlega zaliczeniu do stażu pracy ubezpieczonego.

Zgodnie z art. 472 i 473 k.p.c. w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych każdy fakt mający wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Zaliczenie nieudokumentowanych, spornych okresów pracy do stażu pracy uprawniającego do emerytury wymaga dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Nie ulega wątpliwości, że w postępowaniu o świadczenie emerytalno-rentowe dopuszczalne jest – jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z 27 maja 1985 r. (III UZP 5/85, LEX nr14635) – przeprowadzenie przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia, jeżeli zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić właściwego świadectwa pracy z powodu jego likwidacji lub zniszczenia dokumentów dotyczących zatrudnienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy sporny okres (jako okres ubezpieczenia w rozumieniu art.6 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych) i dlatego na podstawie art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, orzekając jak w punkcie 1 wyroku.

Z uwagi na to, że zaliczenie spornego okresu do stażu pracy wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy na podstawie art.118 ust 1a ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych, (w punkcie 2 wyroku) stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek